

LUKOVIĆ (glasno): Šotra je preuzeo Zonin mozak u samo jednoj rečenici: "Ustav nisam pročitao, ali ću izaći na Referendum i podržati ga."

HRVAT (očajnički): A da se mi rastanemo, Lukoviću, kao da vas ništa nisam pitao, jebo me Referendum i kad sam vas pitao...

LUKOVIĆ (nepokolebljivo): Još samo jednu rečenicu.

HRVAT (širokogrudno): Da čujem.

LUKOVIĆ (mirno): Glas za Ustav, spas za Kosovo! Tko će drugi nego Koštunica Voja!

Petar Luković predstavlja Ustav Srbije.

Član 1. Republika Srbija je država srpskog naroda i svih srpskih građana koji u njoj žive, zasnovana na vladavini populizma i socijalnoj nepravdi, retkim načelima tzv. građanske demokratije, ponekim manjinskim pravima i uslovnoj pripadnosti samo onim evropskim principima i vrednostima koje nevoljno prihvatamo.

Član 2. Pravni poredak je jedinstven, naročito na Kosovu, što je uređeno preambulom u kojoj se kaže da je Kosovo integralni deo Srbije. Uređenje vlasti počiva na podeli stabla na Tadićevu, Nikolićevu, Koštuničinu i Dinkićevu granu vlasti. Odnos pomenute četiri grane vlasti u okviru jednog stabla zasniva se na međusobnoj finansijskoj kontroli i ravnoteži pretnji u podeli funkcija.

Član 3. Svako može vršiti državnu ili javnu funkciju, pod uslovom da pripada jednoj od četiri grane vlasti. Postojanje sukoba interesa određuje se osnivanjem radne grupe koja nema obavezu da se sastaje.

Član 4. Republika Srbija ima svoj grb, zastavu, himnu i trubu.

Član 5. Teritorija Srbije je jedinstvena i nedeljiva s neparnim brojem većim od 17. Granice Republike Srbije su pokretne: menjaju se postupkom postavljanja balvana ili formiranjem SAO na teritorijama koje pripadaju Republici Srbiji.

Član 6. Republika Srbija je svetovna država: sarađuje sa svetom. Crkve i verske zajednice su odvojene od države, sem Srpske pravoslavne crkve koja je ukoso naslonjena na državu. Sem pravoslavne, nijedna religija se ne može uspostaviti kao državna.

Član 7. Republika Srbija štiti prava i interese svojih građana u inostranstvu koji žele da se pripoje Republici Srbiji. Republika Srbija paravojno razvija i atriljerijski unapređuje odnose sa svim onim Srbima koji privremeno žive u inostranstvu, dok ne postanu deo matice RS, zajedno s teritorijama na kojima danas žive.

Član 8. Republika Srbija će pokušati da štiti prava nacionalnih manjina, ako za tim ima potrebe. Država jemči posebnu zaštitu Srbima u onim sredinama u kojima su okruženi takozvanim manjinama radi ostvarivanja potpune ravnopravnosti i očuvanja srpskog identiteta. Srbi nikad ne mogu biti u manjini.

Član 9. Država jemči ravnopravnost žena, muškaraca i sveštenika i razvija polnu politiku nejednakih seksualnih mogućnosti.

Član 10. Ljudska i manjinska prava zajemčena Ustavom mogu zakonom biti ograničena u različite komercijalne svrhe. Dostignuti nivo ljudskih a posebno manjinskih prava može se neograničeno smanjivati.

Član 11. Delimično je zabranjena svaka diskriminacija u svrhe radi kojih ga Ustav dopušta, kao što su psihički ili fizički invaliditet, starost, kultura ili imovno stanje, ali je dozvoljena na